

Mercadona, èxit de l'esquerra

Extremadura, Aragó i Castella i Lleó, ja completats; Andalusia, ben aviat... Hem entrat en plena voràgine electoral a l'espera de la caça major: les pròximes eleccions generals. Vox creix i les esquerres cauen. Aquest és el rumb. I el PP, a veure com negocia. A Catalunya, si ens fiem de les enquestes, és Aliança qui accelera. Sobretot en l'eix transversal prepirinenc que va de Lleida a Girona i que recorre (des de Cervera, passant per Manresa i Vic) la C-25. Conec votants de la CUP que votaran fervorosament pel partit de Sílvia Orriols. Estrany? Potser sí o potser no. En el passat, l'esquerra democràtica defensava la igualtat d'oportunitats, la llei de l'esforç, la meritocràcia, el dret que té una persona a poder arribar el més lluny que pugui gràcies al seu treball. Aquesta esquerra s'oposava a l'estatu quo, al conservadorisme que pretenia que aquells que manaven continuessin manant per mantenir el seu poder i les seves rendes. Que grans empresaris espanyols -des d'Amancio Ortega, d'Inditex, fins a Juan Roig, de Mercadona- hagin començat de gairebé zero per arribar on han arribat és un mèrit de l'esquerra. Per això sorprèn que des de certes personalitats polítiques se'ls ataqüi perquè les seves empreses guanyen diners i creen ocupació. Pitjor, aquesta esquerra comunera pacta i governa amb el poc que queda de l'esquerra racional i socialdemòcrata a Barcelona i Madrid. Els ciutadans de qualsevol classe i identitat volen treballar, estalviar, invertir, comprar-se una casa, anar-se'n de vacances, aconseguir donar una bona educació als seus fills perquè progressin, rebre una bona atenció sanitària, poder passejar amb tranquil·litat sense por que els puguin atracar... Volen tenir una vida normal i ordenada. Predictible. Volen i entenen que han de pagar impostos, però sense abusos. No entenen que des de la nova esquerra es defensin els okupes o els delinqüents reincidents. Ni tampoc entenen aquesta obsessió malaltissa per defensar i privilegiar estils de vida, cultures o religions diferents. De tolerar a estendre la catifa vermella hi ha una frontera. Les esquerres s'haurien de passejar per les places, carrers i poliesportius de les nostres poblacions. Veure i escoltar. Encara ho poden fer.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/03/26/mercadona-exit-l-esquerra-128426070.html>